1795-07-12

OPHAVSMAND/NØGLEPERSON
Christian Ulrich Clausen

FAKTA

Type:
Obituary

Sprog:
Dansk

Tilblivelsessted:
Dronninglund

Arkivplacering:
Carlsberg arkiv CM 295/1988

Keywords:
Family, ancestors

SUMMARY
Funeral sermon of Giertrud Clemmensdatter. Mother of Christen Jacobsen. In 1795 the 6th Sunday after Trinity was July 12.

TRANSSKRIPTION
3.
1 Liig-Prædiken
over
Sal. Giertrud Clemmensdaat
-ter, Jacob Jensens Hustrue
fra Nørkiær
holdet
i Dronninglunds Kirke
paa hendes Begravelses Dag, den
6te Søndag efter Trinitatis Ao 1795
af
Christian Ulrich Clausen
Sogne Præst for Dronning-
lunds Menighed

1.
Saa ubehageligt, saa nedslaaende, saa
seelsomt som det er for letsindige Ver-
dens Børn, at tænke paa det tilkommen
de, at beskieftige sig med Betragtninger
over Døden, Dommen, Evigheden, da de der-
med vilde forstyrres i .... Roelig-
hed, da deres Samvittighed dermed maat-
te bebreyde Dem deres letsindige Tænke-
maade, og med deres tilsvarende Del lidet
overensstemmende forhold, da de hellere vil
.. glemme, at de have en udødelig Siel, hel-
lere opofre den lystelighed, som hisset i Evigheden kunde blive
dem til Deel, hellre ville underkaste sig den for evig at for-
tabes ved at de skulde beslutte sig til at
aflægge deres onde Vaner ..... deres
onde Tilbøieligheder og fra Grunden af for-
bedre sig for at blive Gud behagelige,
værdige til hans naade og ...til...
.....at lyksageligjøres, Saa mod
bydeligt, sige ieg ??, saa frygteligt, som det af disse Aarsager er for

J. C. JACOBSENS ARKIV
CARLSBERGFONDET

alle

2.
slige Verdens Mennesker /:der ingen forbe
dring ...om at sætte i Værk og ingen
lyksagelighed og glæde finde i noget uden i det
som tildrager
de jordiske og dyriske drifter:/ at tænke
paa det, som hisset forestaaer, at tage ud-
gangen af Verden, og den derpaa følgen-
de Evighed i Betragtning at see.....
livet i udsædeligheds land, saa..., saa
fornøyelig, saa salig en Overveyelse er
det derimod for alle..., for alle Dy-
dens sande Venner, for alle oprigtige Je-
su beti... og Efterfølgere, at see..
..paa og betragte det, som forestaae os
ved enden af vor Løbebane her i Verden,
at have ...Sind og attraae henvendte, til
det, som er foroven til, til Evighedens
Tilstand, til Himmelen, deres rette Hiem
og fædreneland. Det er ved disse
Betragtninger, de bestyrke sig i Lydighed
og Troeskab mod Gud, i Dydens retskafne
Øvelse og mod alle Sindets og ... forførel-
3
sen, men det er og derved, de trøste, opmun-
tre og oplive deres Hierter i alle nøden-
de indvortes og udvortes Lidelser og søge at
befæste en guddommelig Roe i Deres Hier-
te midt i

J. C. JACOBSENS ARKIV
CARLSBERGFONDET

J. C. JACOBSENS ARKIV
CARLSBERGFONDET

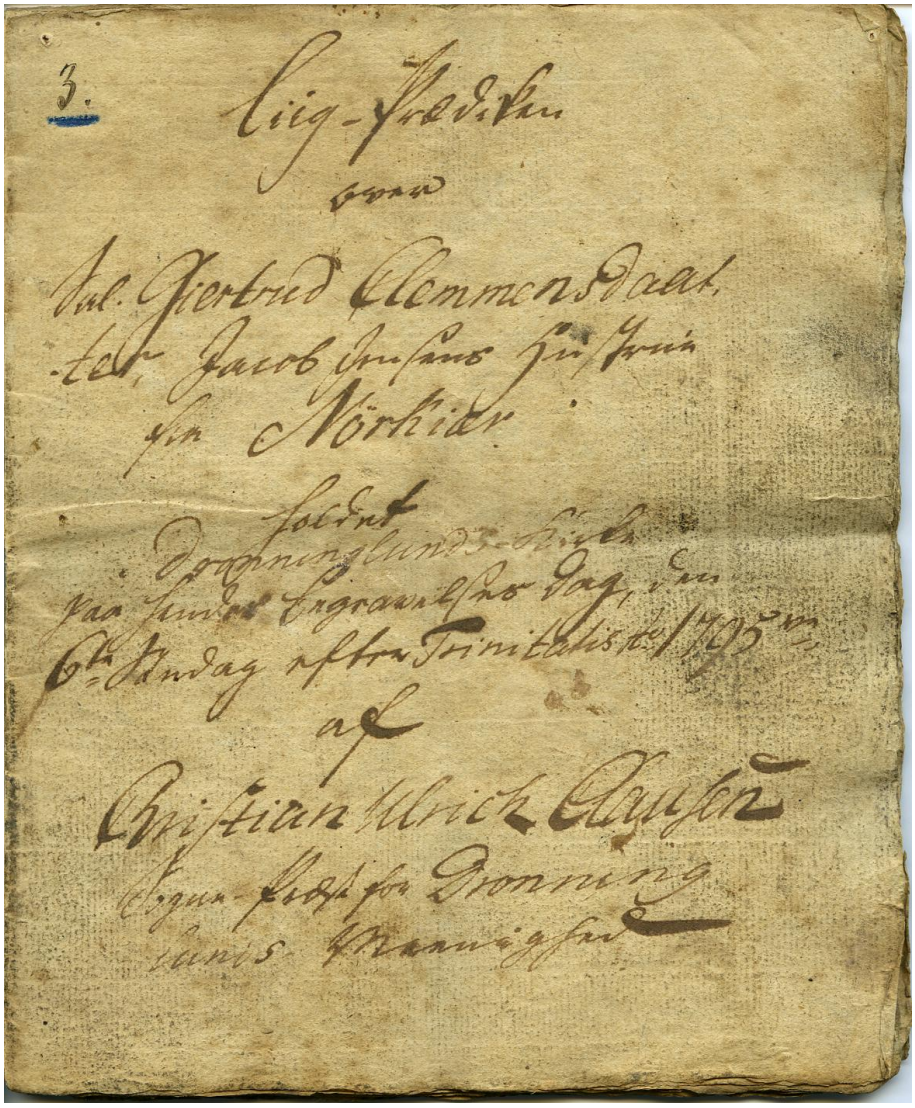

3.

Liig-Prediken
over
Val. Gjertrud Clemmensdatr.
Salr. Jacob Jensens Hustrue
paa Nörkier
holdt
Dronningelund Sogns Kirke
paa sidste Ingraviltens Dag, den
6te Søndag efter Trinitatis A° 1795
af
Christian Ulrich Aagesen
Egen-Kapl. paa Dronning
Sofies Maanedsgave

3.

J. C. JACOBSENS ARKIV
CARLSBERGFONDET

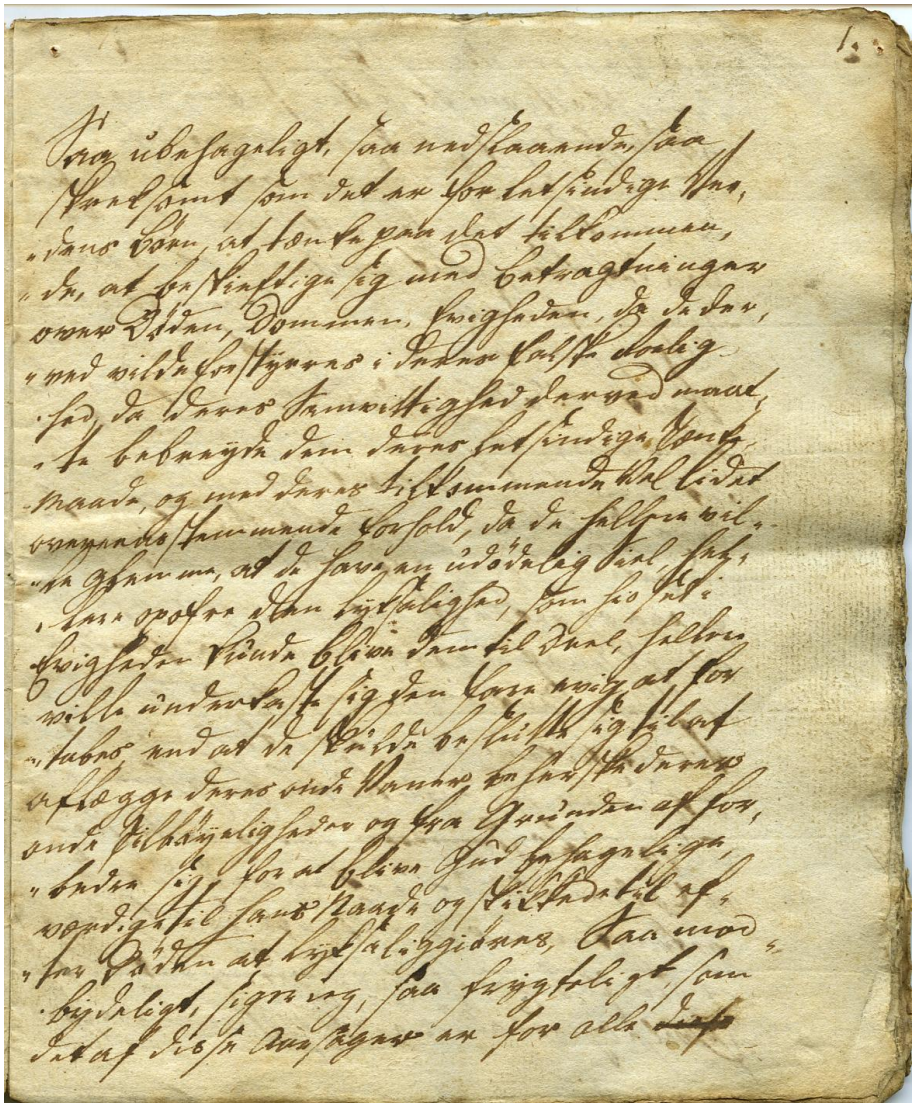

Saa ubetænkeligt, saa uadskillende, saa
skadelig som det er for Christendommen,
„vores Børn, at tænke det tilkommer,
„de, at forvirrige sig med Betragtninger
over Guden, Dommen, Kristendommen, da de der,
„med vilde Forstyrrer i deres Hoved dølig
„hed, da deres Fornuftighed derved maatte,
„de berøvede dem deres Christendoms
„maade, og med deres tilkommende Vel lidet
„vanpuede Fornuftes Forfold, da de selvom vil,
„de gjøre os, at de saagan udødelig Siel, saa
„saa opofre eller tilsidesætte, som saa det
Kristendommen vender Øiet til det, selvom
„ville underkaste sig den Lov ved at for
„tabes end at de skulde overtræde den
„ophøjede deres ende Hensigt og Gud
„under FiihaØeligheden og Gud Guden af for
„beder sig for at blive Gud behagelige,
„vordig til saa Naade og Sikkerhed af
„for Guden at tilsaliggjøres, saa mod
„bydelige, sigrer og, saa fuldkomlig som
„det af disse Aarsager er for alle ~~dette~~

J. C. JACOBSENS ARKIV
CARLSBERGFONDET

2.

sligt Verdens Menneske, skriver ingen Forbe-
dring stiftes om at sætte i Stand og ingen
Lyksalighed og Glæde finde i noget andet, det
som tilbage Fandsens og sine smigrende
verdslige og syndige Dyrkere, at den da
gaar det, som skrevet er, at tagaldi-
gangen af Verden, og den derpaa følgende
Dødsfrygt i Betragtning af saa som vore
Dage i tidsdelig sado Land, saa ikke saa
forundrelig, saa salig en Omvendelse er
det derfrynd for alle Dage, for alle Dø-
dens ende Menne, for alle oprigtige Sø-
ge Bekendere og Efterfølgere, at den
da paa og betragte det, som staar os
ved Enden af vor Løb Dans her i Verden,
at forse Sander, Sind og Straas Omvendte
til det tilkommende, til det usynlige, til
det, som er forevom til, til Evighedens
Tilstand, til Himmelen, dersom ikke Gen-
og Lovemelsand. Det er vad der da
betragtningen, de bestyrke sig i Ydmyghed
og Troskab mod Gud, i Dydsing ved Dagen
Gerning og mod alle Ild dage og Verdens forfølgelse,

J. C. JACOBSENS ARKIV
CARLSBERGFONDET

for, men det er og derved, de troe, opvækte,
for og oplivede deres hjerter i alle troende,
de indvortes og udvortes livsliv, og søge at
befæstne og fuldkommeliggjøre i deres hjerte
ta midt i verdens døde ja under en mørk
og dødens borger. og hvad for saliges
vore kraftigere til at faaliga hjertet og
til at bevarelige sindet mod frem ved
tilkommende lys, ved tilsigten i den lige
saligheds, som alle ved troen tør vente sig i
troigheden. Vel dem, som i denne overvej
ning søge opmuntring til dydens øvelse
i deres livsløb. De skal i sig selv
aarsag at troende forlade, naar den
anvisteles. De gaae frimodig ind i den
evigheds herlighed, hvortil de alle tænge sam bevendt
sig. Dromlystne at sort og forsenkn
ligt lys blive med et vaigt og uforg
ingeligt lys lighed, de skoue in
tet, men saae tvertimod alle deres øy
ne op, og trede ind i den
himmel, hvor deres hjerte allerede var
for i deres tankel og attraae stedse var hjemmet

J. C. JACOBSENS ARKIV
CARLSBERGFONDET

Vi som i dag bevaarer en meget vred
skaffen, Gud og himmelen forgiver
Christiandes Forderfvelse, om forårsagede
vanskelige tilfælde ansøger, forklarede
Gud, Han dem og bevarer sig den sidste
ske Forhaabning. Til velfortienet Erin-
dring for den salige, til hiemfaldne Trøst
og Opmuntring for hendes efterlevende
de lige saa ved Faderen, Gud forgiver og
agtværdige Ægtefælle og Børn i Han-
dens Frygt og Formaaelse og med den om-
hyggeligste Flid og Ærbødighed og Gedrager
nemste Fare, men og til Underviisning
og Opbyggelse for andre til efterdøm-
delse, til Trøst og Opmuntring for andre
ved Herren Christen og Gudsfrygtige San-
de Ord, som ved hans Død, vil dag
giøre ing forlades dette Ord, endeli
fremlægge nogle korte Betragtninger
over Pauli Ord i Brevet til de Phi-
lippenser, 3de Kap. fra 20de og 21ste Vers

J. C. JACOBSENS ARKIV
CARLSBERGFONDET

som en lig. Gud, der er saa vel saa meere af Him-
-mende end den af Jordes Himmel, da Dan-
-marck og Vandel, og han gemmuter os fal
at tage hendes gudhengivne Sindelaug og for-
-holde sig et Mønster og Exempel for os, paa
det vi og kunne den samme medfordiges Død
og ere hendes ligt blive, som hendes
Man siger en Pauli ord:
Vort Borgerskab er i Himmelen hvor-
-fra vi forvente Frelseren den Her-
-re Christum, som skal forvandle vort
ringe legeme, at det skan blive li-
-gedannet efter hands Herligheds
legeme efter den kraft, med hvil-
-ken han kan underkaste sig alle ting.
Disse Ord skal given os trøstig sid til at
be sagte i Korthed: den salige Nytte
det medfører for os Jordelige, paa den
en vor Dødelighed kaar at faae gim-
-melen udelig i Tro Forvent

J. C. JACOBSENS ARKIV
CARLSBERGFONDET

og bestaaer de Dennes Rigte, som jeg skal
vise, 1, Deri, at denne Betragtning
tienne til at forbedre og saligg. os,
men og for det 2det til at beroligg. os
ifte og komme os.

Saa i efter Alder og Stand og ikke
saa mange er vorne os af
vores Christelige og i Gud fokte Forældre.

Troens Afhandling.

1. Det var den saliges Rigte, som det var fo-
rav at hans Himmelske Fader
Christus i den gen Forenede, at den salige er og
forbedres herefter som jeg i Anledning
af den valgte Text lovede at forestille
Dere Endiagt. For mig hab. til Apost-
elens Ord, som Gemmen Jesuen med
det Spørgsmaal Kan Lere os vil os svart
indra, at det er den Kraft, som Christens
Betragtning har til at forbedre og saligg.
Herefter Apostelen i sin vil vetagen i

J. C. JACOBSENS ARKIV
CARLSBERGFONDET

Vi anholde ord: vor Borgerskab er i himmelen
hvorfra vi forvente Herren, den Herre Je-
sum o. s. v. Apostelen siger i det forgangne
at vennerne i Philippenser er efterfølge
hans fromme Vandel og Vandring og i det at
se paa dem, som vand deres Forbilde var der,
sag i, at Korsets Prediken, Bedrommen om
de sii Forening, blev gangbart, hvor sind
var blot henvendt til det jordiske og som
intet vidende saaede og tænkte end den dig-
vise Gloia, som de havde i deres Sis Salige
Lystens Mestelse, dem, som Apostelen ta-
ler om, gjorde Bagen til deres Gud og hvis ære
var i deres Skiendsel. De, som saadan
sindet, havde en langt anden en langtraa-
vende, skjøt i deres vi sjelige Forhaabninger
til det tilkommende – Vor Vandel, siger
han derpaa, eller vort Borgerskab, vor Borger-
ret, vor rette Hjem og Fædreneland, den Lyk-
saligheds Borlig, hvor vi skal finde den ret og
med vor Hvile, vort Fundament, overvunden
mande skjøt vor egentlige Borlig, som er

J. C. JACOBSENS ARKIV
CARLSBERGFONDET

hr. Hans Poo os og sin Hustrue, Forfatteren, han
berende os, at vi skulde den Gud
hos jordiske Fuldes søge dens ærefulde Lige-
saligheds mens Himmelen. Fra denne da
vor Herres Død forrenede os vi os Christen-
dom efter sin guddommelige Kraft Salom-
dannen vores Ære med Troghed og Dydelig-
hed omgivne Legeme, som gjøre det ske-
ligt og fuldkommen, giøre det sit egent
forhen liggende Legeme lige, og føre os
ind til den Evigsaligheds Rige, til hvil-
ken han selv er indgangen. Vil apo-
stelen vi ikke herved lære os den Gud-
dig dyd, som Faderen er himmelsk Smag
er himmelsk Fortrøstaarden, naar han gen-
vort Sindelighed og Troens Forbedring?
Vil han ikke ved denne os skrivelse just
os tilskrive den, som dette haab os sielen,
fra de jordiske Fuldes Magens Ære, som i Fæl-
ge deres Lem og jordiske Ture, og den an-
dend hænger efter deres jordiske Lystes,
da derimod den, som tænke Fejgen, som for=

J. C. JACOBSENS ARKIV
CARLSBERGFONDET

„til himmelen for Øjne, og søge derom Lyst
og Glæde i Troens Liv for og tyndige Begjæ-
„ligheders Mellemtid, men Jesum Liv tyende,
„de af det glade Haab, de saa for dem, søge at giø
„re sig stikkede med et vedhaftet og fuldagt
Sind, likesaa at faae disse glade Forhaab,
„uingen i Hendernes. Jeronsen og Paulus siger i
det samme Kapitel, at han jager efter det Lam,
„Ind, som fører til det samme Øiemærke, det
er, efter den Lyksalighed, han som en Christen
nu Saldet lad at nyde i Himlen, at han der
for glemmer de Ting, som ere bag ved ham,
men rækker efter de Ting, som ere foran
ham, søger med Pelsede Ønsker efterstræbe,
„det ret gjøre sig stikket til at naae den
Lyksalighed, som er Jesu Christi Sande Ef-
terfølgeres Øjemærke i Himlen.
Saa altsaa, kære Venner at vi kommende lis
Haabet om de evige saliger Velsignelser, som
det, som dem Paulum og det, som han mig
skal dem ønsker os, til at lægge Sind
paa en gudelig og christelig Vandel –

J. C. JACOBSENS ARKIV
CARLSBERGFONDET

Vilde den vel falde varm en kraftigere
Opvækkelse til at salligt liv end dette Snak?
Et Menneske, som betænker ing hvorvel
i denne Verden, da Sandhed, som ing har mig-
den af Guds Godhed i mit jordiske liv, en
mig vel givem til at vedvarende mig om,
den lidende Kjærlighed og Medfølelse, men
mere Nytte end ingen Opmærksomhed
er mit Gehold hos den Gode! Da er og i-
ikke, i det andre. Jeg kan lettig blive
af dem, men ofte forlader de mig og, skjønt
de have modtat mig. Min indre Aand
vil søge at vedligeholde Gode, som blev
ing beboere at frygte for. Lykkelig er
ing, at ing, som en Christen, vord, ved der
er en mig, i forbindelig lykkelig Sted for
mig at haabe. Lykkelig er ing, at dette
haab ikke er tingt bort ved en Op-
fyldelse, da lignes det er saa kort, er saa snart
forbi, i det ikke Himmel! Gud er Him-
mel, den gaar med os til Himlen i sin
Sal. Vilde han vel, med Forlisnet af en

J. C. JACOBSENS ARKIV
CARLSBERGFONDET

Gud Almægtighed, med Forlisfelt af saa det
ligger til Hans Forsaabningen, søge sin
Nådes Ære og Glorie i dette hans Omvejel-
ser, hans Ville alle sine Anstrøgelser, og
med al sin Fulde Kraft, Troe, Troesfor-
hånd er vel Anskuen til de Glæde Sjunder
hånd er den så dem ligesaalidt til Lastrem-
ta det i Ole den ved Forstorm Tilbøjelighed, som
jordiske Fordele, saadanne Ejsten hava for
os. Vi forestille os dem som den da be-
vendigste Lyksalighed, saa lidet som de end
inden det. Er Indbildningen Kraft fuld af
disse Verdenstillinger og saa Tanken ingen
Fornøielse sig til de ovenfor, saa hen-
vises vi saa meget lettere fra den Tjend
til en anden. Saa længe Sandsligheden saa
Magt over os, da stiger vor Forstand sig
vellaa med det, som angaaer vore Lysten.
Den vil intet saa uden det, som der bidrager
til at kundøge disse. Derfor er gandske ind-
lagt ved denne Gudes sjunlige Ordenes, hvis
Angenemhed det saa ofte har smagt for.

J. C. JACOBSENS ARKIV
CARLSBERGFONDET

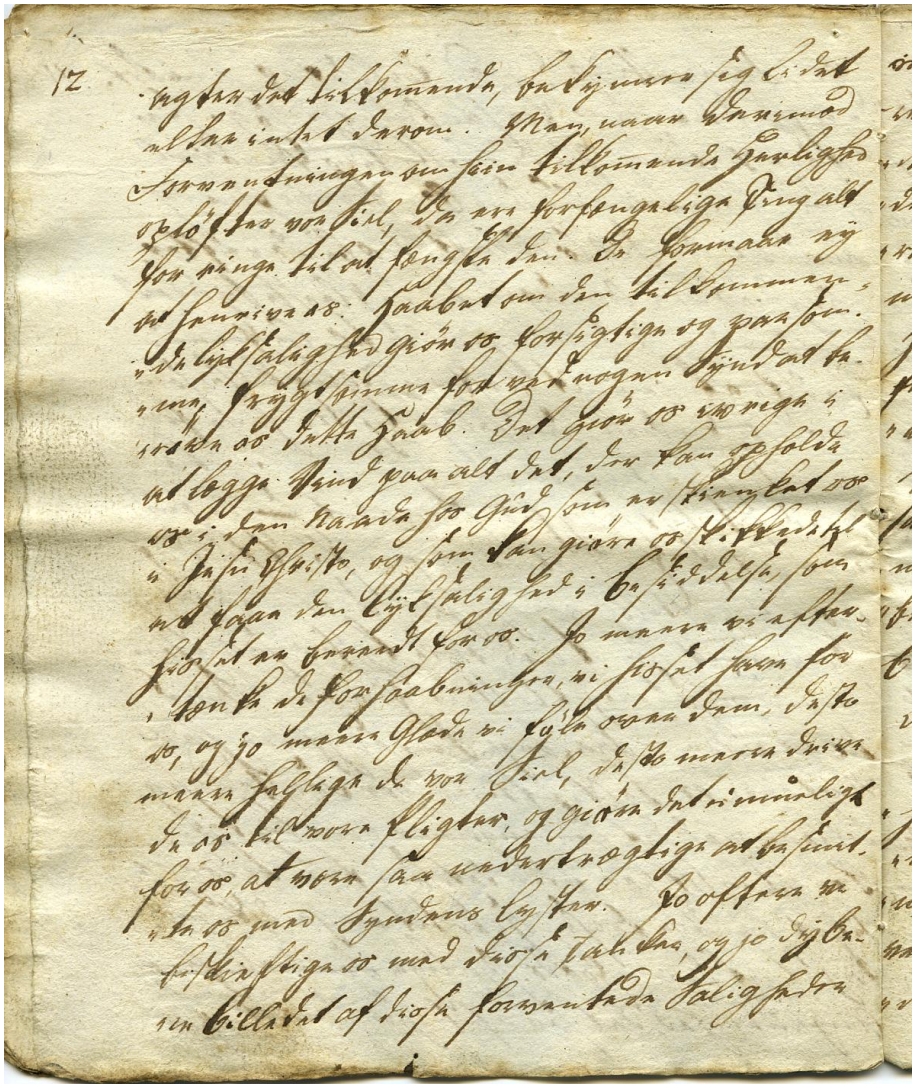

agtes det tilkommende, da lyttere sig i det
alle intet derom. Man, naar derimod
forventningen om sin tilkommende herligheds
og lysthus var stor, da er forfengeligt ting alt
for vinge tilbud, som de kommende ej
er forsikrede om. Saaledes om den tilkommende
evigheds salighed gjøre os forsigtige og paa for-
ung, ja ydmyge sinnet for os, og lugner hjertet at be-
vare os dette haab. Det gjøre os vel nogle i
at lægge vind paa alt det, som kan befæste os
i den naade for Gud, som er skjenket os
i Jesu Christo, og som kan giøre os tilredelige
til den evige salighed i herlighedens, som
er os beredt for os. Jo mere vi afsag-
ten de forfaabninger, vi finde hos os, og jo mere glade vi leve over dem, dest
mere fagtige de vor sjel, desto mere drive
de os til vore pligter, og giøre det umuligt
for os, at vore sanse vendte tragtige at besmit-
te os med jordens lystes. Jo oftere vi
beskæftige os med disse tanker, og jo dybere
en billede af disse forsamtede saligheder

J. C. JACOBSENS ARKIV
CARLSBERGFONDET

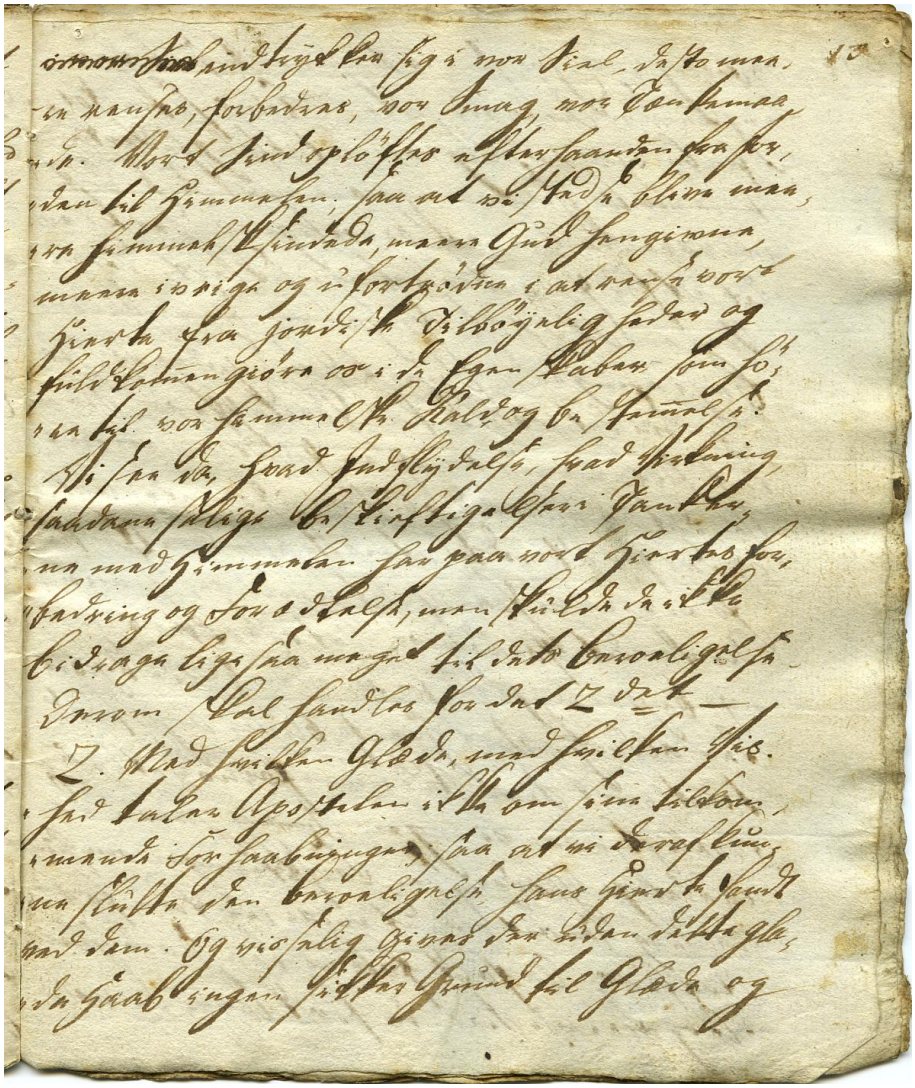

J. C. JACOBSENS ARKIV
CARLSBERGFONDET

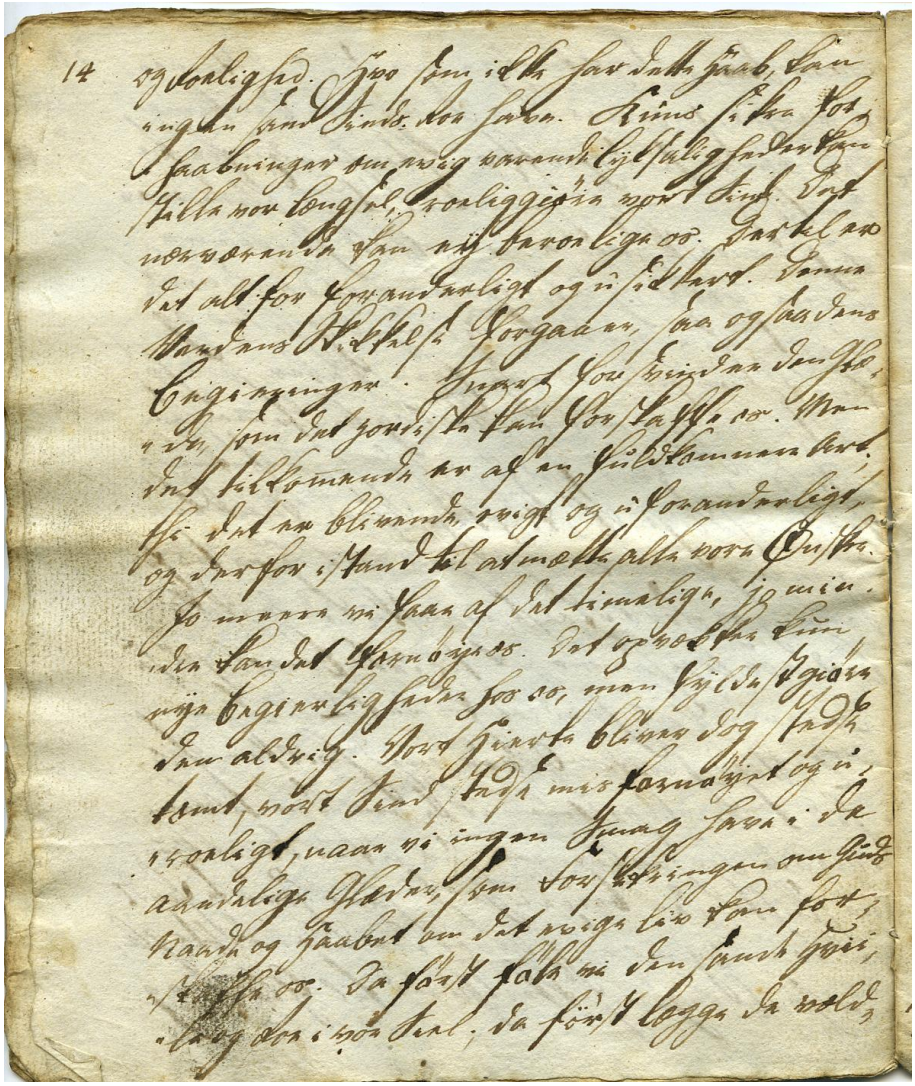

og dødelighed. Hvad som ikke har dette præg, kan
ingen tænke os have. Ikke siger vor
Frelser om nogen vanskelighed, som han
skulde have langt, og ligger på vort sind. Det
nærværende er nu forbi os. Det er
det alt for forandrligt og usikkert. Denne
Verdens Herlighed forgaar, saa og hans
Begivenheder. Ingen Ting er den Ho-
ved, som det jordiske skal forstaaes ved. Men
det tilkommende er af en Himmelsk Art,
det er blivende, evigt og uforandrligt,
og derfor i stand til at mætte alle vore Ønsker.
Jo mere vi faar af det timelige, jo min-
dre kan det tilfredsstille os. Det er ikke kun
vore Begivenheder os, men hele Verden
den aldrig. Vort Hjerte bliver dog tom
tomt, vort Sind tager mis fornøjet og u-
roligt, naar vi ingen Ting have i de
aandelige Gaver, som vor Frelser om Gud
Nadd og Faabet om det evige Liv vore for-
ønskede os. Da først fatte vi den sande Fri-
hed os i vort Sind, da først lægge de vold-

J. C. JACOBSENS ARKIV
CARLSBERGFONDET

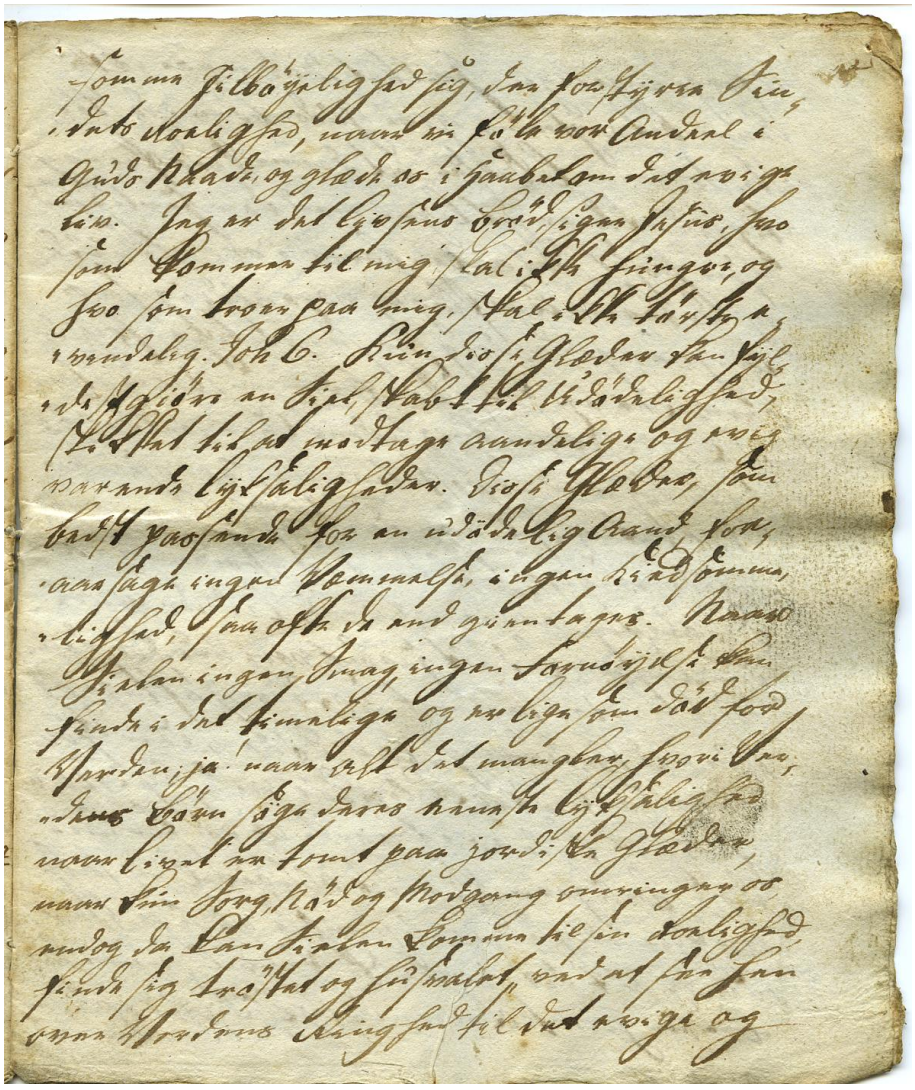

Jesu Salbøjelighed sig, den forskjønne Sin,
i dets dødelighed, naar vi føle vor Andeel i
Guds Naade, og glæde os i haabet om det evige
liv. Jeg er det Lys som Grød i gjen skjøn, saa
som kommer til mig skal ikke hunger, og
saa som troer paa mig skal ikke tørste
evindelig. Joh 6. Kun disse Glæder den sjæl
der skjøn er en sjæl skabt til udødelighed,
kan det tilbe modtage aandelige og evig
varende lyksalighedes. Disse Glæder, som
bedst passende for en udødelig aand, for,
aarsage ingen kommende, ingen bradsomme,
ligheder, saa ofte de end gjentages. Naar
skjøn ingen snag, ingen sarudsigelse
stunder i det timelige og er lige som det for
sporden ja naar alt det mangler, hvori dens
dødes tænk søge dens menneskelighed
naar ligger en tomt paa jorden, da glæder
naar sin sorg, nød og modgang omringer os
endog da kan sielen komme til sin dødelighed
finde sig trøstet og fornøiet, ved at den han
over verdens dødelighed til det evige og

J. C. JACOBSENS ARKIV
CARLSBERGFONDET

uforgiengelige. Hvilket Mod maa i os
denne Betragtning give Gud Æren i de Stor-
te Sorger og Lidelser, at denne Gud-Sinds
tilfredshed i os er gaaet ligeud med den Herligheds
Gud hvorfor saa baade os. Saa lide
og de tilbagelagte Plager vore aldrig saa
langvarige, aldrig saa smertelige. Et Gud
Barn, som er forsikret om sin Naade-Stand
og Vissheden om Evighedens Herligheds Delfø-
lelser dog med Apostelen: nu trængsel er
stat Ved og lyst, men den Tøflig er over-
maade vægtelighed. Lad Verden gaa
den aldrig saa meget imod, lad den spytte
den dyggen, lad alt paabud vore ude for den
Herren, lad Legemet svækkes og aftage og
gaa mod Undergang, lad Døden, den for
mange saa forfærdelige Død vise sig i Nær
heden, og bryde os af vigtige og forlade
vore Kiære Venner — Vi vilde alligevel ej tabe
vor Frimodighed, vorlige vilde vi sige Ver
den og alt det jordiske Farvel, naar saa
Gud os sin Velbehagende Lyksalighed og Herre

J. C. JACOBSENS ARKIV
CARLSBERGFONDET

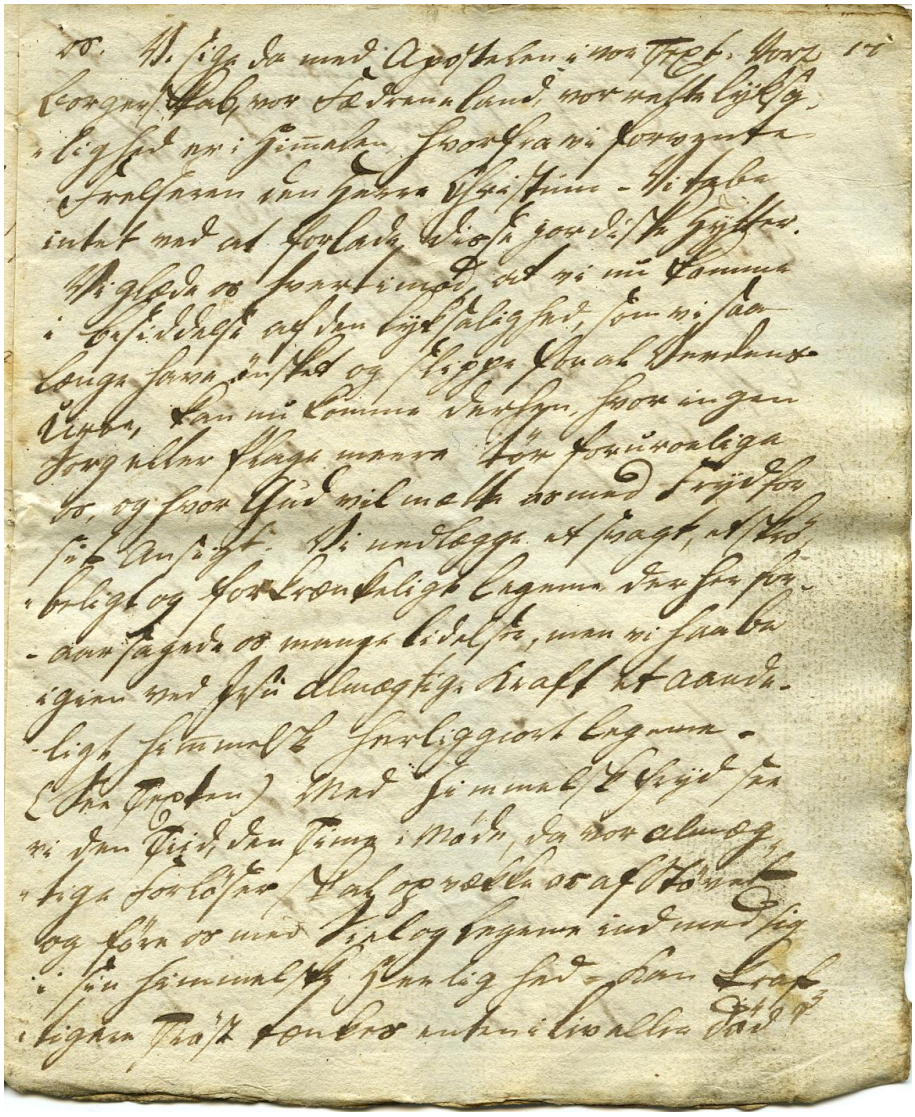

10. Vi sige da med Apostelen i vor Troes Gor-
leegnes Skab vor Sødrenlands vor evigt lyksalig-
hed nu i himlen, hvorfra vi forvente
Frelseren den Herre Jesum – Vi have
intet med at forlade os på goderne hvilke
vi gøde os og takke os at vi nu komme
i besiddelse af den lyksalighed, som vi saa
længe have ønsket og skulde have haft dersom
Adam, kan nu komme derhen, hvor ingen
sorg eller plage mere for os er forudsiget
os, og hvor Gud vil med os evind frydes
sit Ansigt. Vi undlegge et sagt, at ved
troelig og hjertelig Lysnen der for os
dem sagde os mange lidelser, men vi have
igjen med hans almægtige kraft et aand-
elig himmelsk herligheds Lysnen
(den Troen) med hvilken vi skulde se
vi den Vej den ting i Mørk, da vor almæg-
tige forlosser Dag og nat os af Tænk
og Øre os med sit lys lysnen ind med sig
i sin himmelske herlighed – den Lyst
igjen trøst konbro inbeviliadhe det

J. C. JACOBSENS ARKIV
CARLSBERGFONDET

Vor Jesu Ydmyghed og dig Betragtninger, dette
Faab, den ubrøstede vor salige Afsiddes Sjæl
At gleede! Saa vi kunde hun i den ydre Fand
Troe og Sikkerhed! Gud og Herrens Ord betragt-
ning, Tanker, Ønsker og Begjærlighed som gik ud paa
Evigheden, var hendes Øyne og Hjertes vendte gjelde, som
dig det høyste Ønske og Gode. Til himmelen
var hendes Sommerlyst, hendes Tanker, saa at
intet af det jordiske Vinde kunde hende
Ihvorvel hun efter hendes Stand og saa
som paa timelige Gods, saa var dog Ydmy-
heden om Gids Naade en saa tomagtighed
og en sikker Forsagelse om at tilkomme
ved sin hendes Sidste Ydmodes, den ligeom
hun mere attraaede, og kunde Høyst Glæde af
og, hvor lyksalig var hun ikke, at hun med
Sanna Dorothea havde den Ægte fælle, som
ligelyst og ligeda lidelsen, som angaar
Gud, Kirken, Vaigsaken. Af hvad nu er
vi fundne Sandhus Glæde, Sorgelyst Tal Da og

J. C. JACOBSENS ARKIV
CARLSBERGFONDET

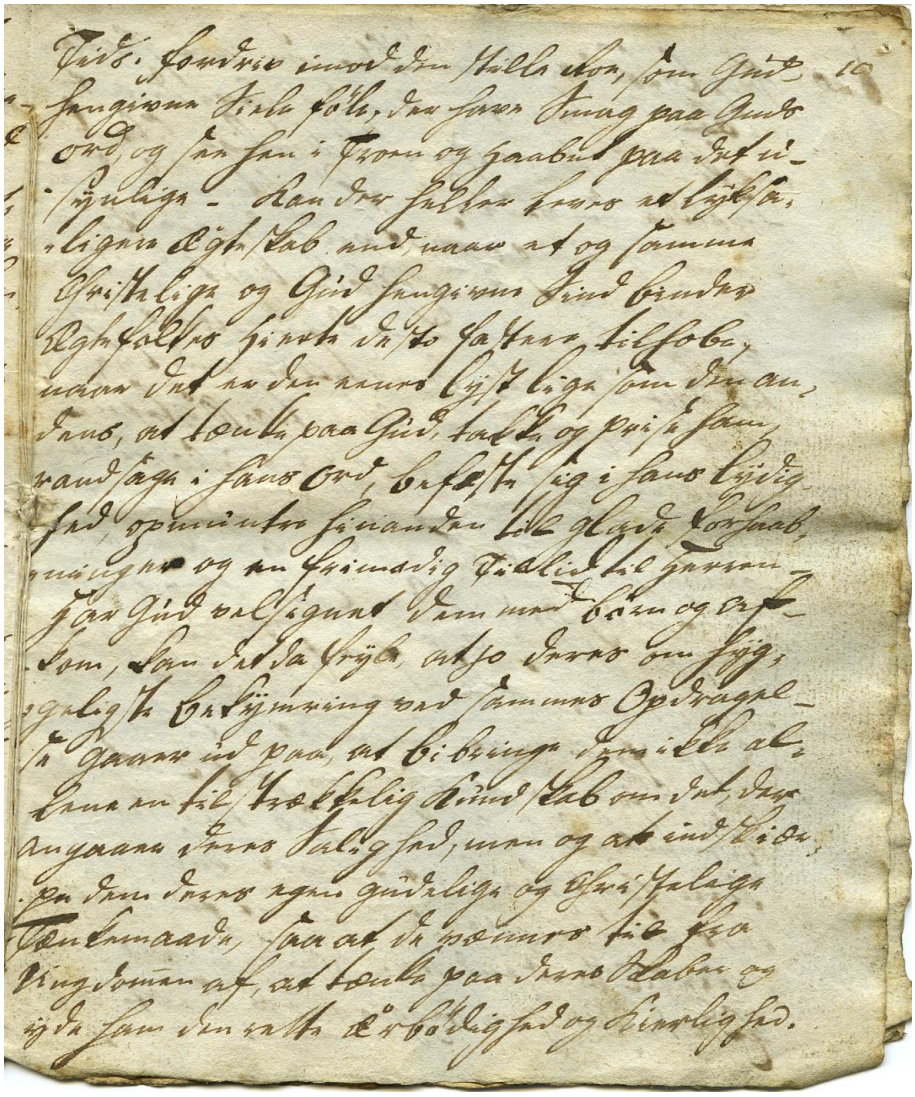

Tits. Sandrue imod den Stille aba, som Gud
hengiver sine Børn, der have Frimod paa Guds
Ord og er fulde i Troen og haabe paa det u-
fejlbare – Han der selver kaar at lyksa-
ligen Ægteskab med, naar et og samme
Christeligt og Gud hengivent Par under
Ægteskabets hiertelige Sammenlevelse
naar det er den samme Lyst og Ligesom den an-
dens, at tenke paa Gud, takke og prise ham
vandfaldt i hans Ord, befaste sig i hans Lydig-
hed, opmuntre hinanden til glad Forhaab,
mildhed og en frimodig Tillid til Herren
Jer Gud velsigne Dem med Børn og Ar-
fe, som de da skulde, ligesom deres om fog,
galigt Overlegning ved samme Opdragel-
se gaaer ud paa, at bibringe dem ikke al-
ene en tilbørlig Kundskab om det, der
angaaer deres Salighed, men og at indlede
paa dem deres egne gudelige og christelige
Tankemaade, saa at de kommer til paa
Ungdommen af, at tenke paa deres Skaber og
ønske ham den rette Ærbødighed og Kiærlighed.

J. C. JACOBSENS ARKIV
CARLSBERGFONDET

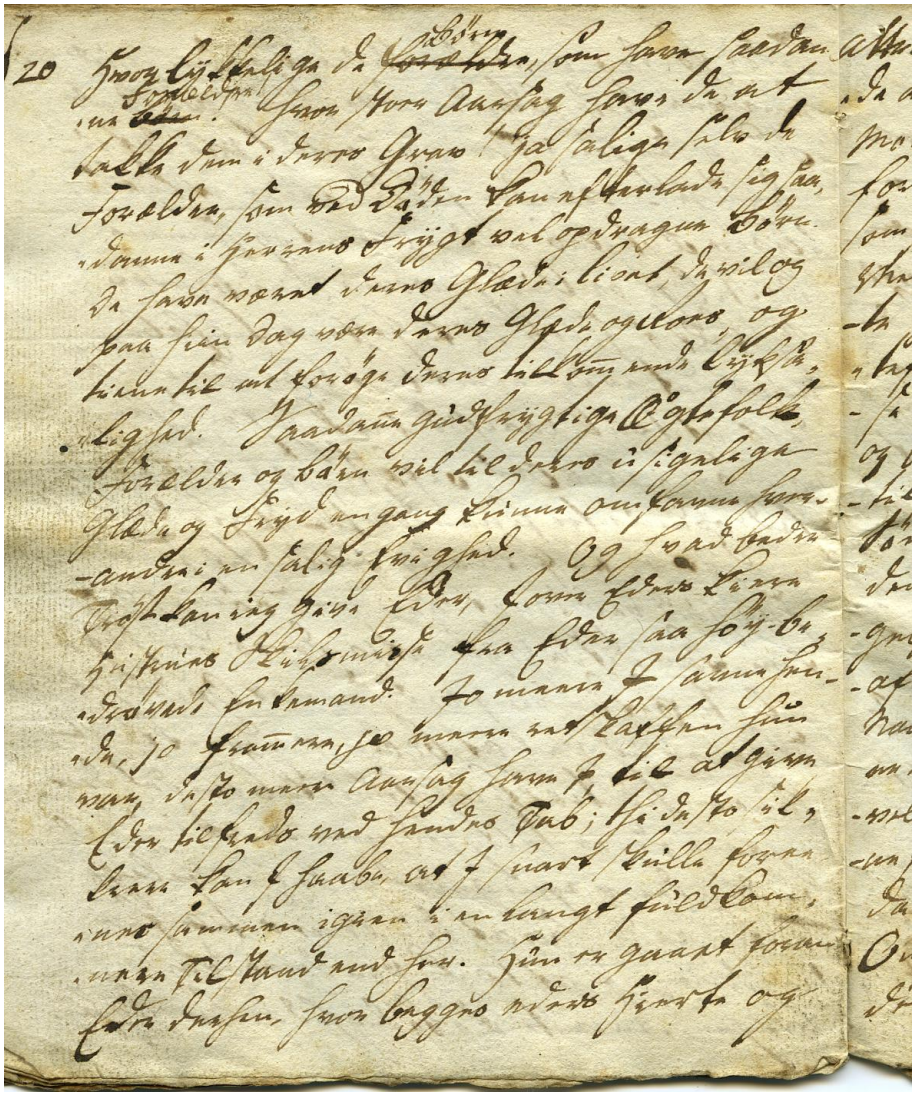

20 Hvor ligeledes de ~~Forældre~~ Børn, som have saadan
en ~~Søn~~ Forældre Aarsag have de at
takke dem i deres Grav for saaledes selv de
Forældre, som ved deres Vanskjøtsel og Ugud-
dommelighed i deres Liv have afvanlade sig saa
de saadan nærmere Glæde i livet, de vil og
saa sin Dag være deres Glæde og Ære, og
kunne lie at forøge deres Velbyrd og Ærlig-
hed. Saadan gudfrygtige Ægtefolk,
Forældre og Børn vil til deres evige
Glæde og Frygt en gang kunne omfavne hver-
andre i en salig Evighed. Og hvad Børn
Trøstelse og Gavn Børn, som deres Døde
efterlader Efterretninger om deres saa forgæ-
dedes Enkemand. Jo mere de saadanne
de, jo flere vanskjøtte maatte de have hen-
mere, desto mere Aarsag have de til at gjøre
deres Ærlighed med andres Tab; thi desto til-
dem som de haabe at faae skulle forenes
igjen i en langt fuldkomnere
Stand end nu. Jeg er gaaet forun-
der dagen, hvor langsom min Hjerte og

J. C. JACOBSENS ARKIV
CARLSBERGFONDET

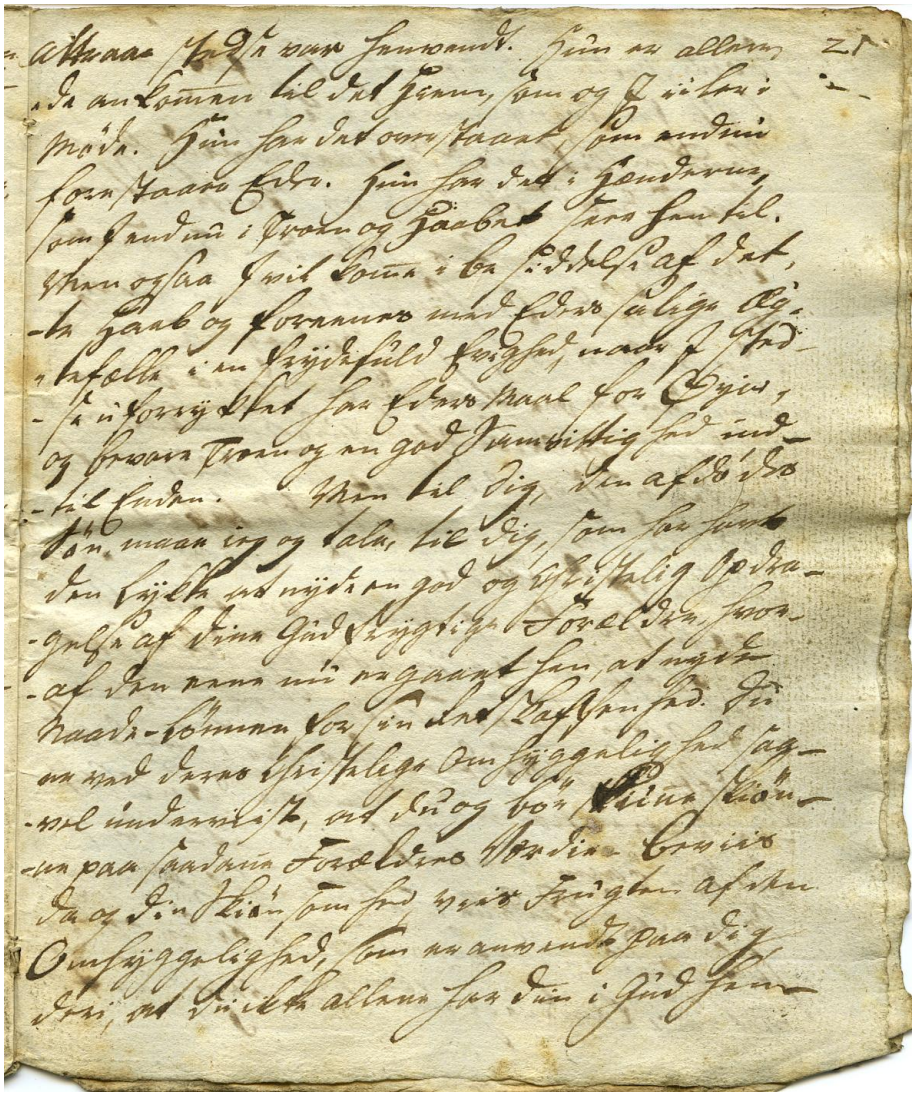

Altaaret skjøt vore Hensynd. Hun er allerede
da ankommen til det Sted, som og I ikke i
møde. Hun har det overstaaet, som andre
forstaaer ikke. Hun har det i Hænderne,
som andre i Øyen og Jacob siger han til.
Men ogsaa I vil komme i en Tidsalder af det,
da Jacob og Forældre med Eders salige Øy-
nefalle i en skjøndsuld Tryghed maa I Sted-
se i Forrige det for Eders Haal for Øyen,
og hvor Tro og en god Samvittighed ind-
til Enden. Men til Dig, den afskedes
Søn, maa jeg og tale, til Dig, som har hørt
den Lykke at nyde en god og skjønsom Opda-
gelse af Din Gud Skjøndsom Forældre, hvor-
af Du nu nu er gaaet hen, at nyde
Naade-Kronen for sin dødelige Kamp. Du
er vel dette Christelige Øyemærke saa
vel underviist, at Du og bør Din Skjøn-
ne paa saadanne Forældres Vorden Grevis
da og Din Skjøn som med meer Fryghed af den
Omskjøggelighed, som er anvendt paa Dig
deri, at Du ikke allene for Din i Gud Fam-

J. C. JACOBSENS ARKIV
CARLSBERGFONDET

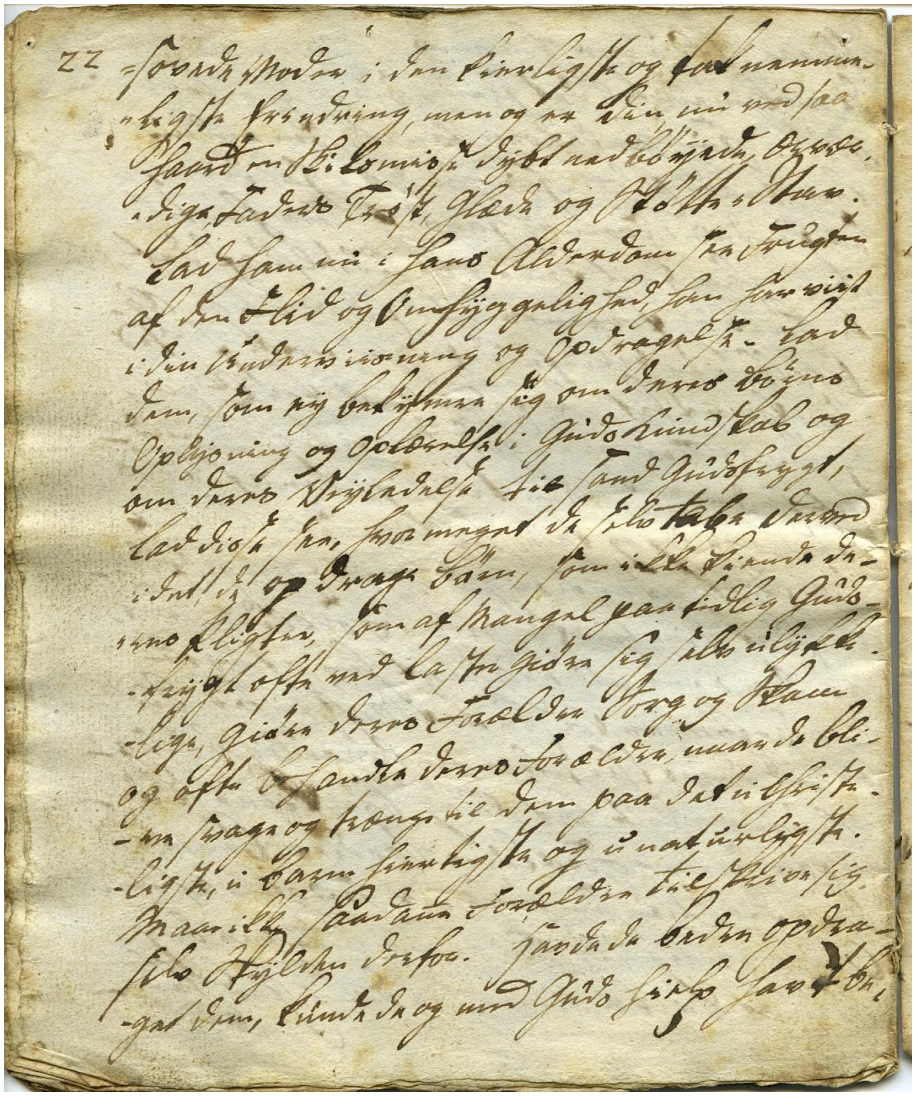

22 =foende stoder i den Kiærligste og saa navnin-
=ligste Forbindring, men og at Dem ei med saa
Haard en Skiæbne nedbøiede, Ønske
=dig Ladets Trøst, Glæde og Tilfredsstil-
lelse Jam ei i Jeres Alderdom for Trængen
af den Ære og Omsiggelighed, som Dem vist
i din Ungdoms iboende og godregnede Lad
dem, som ej bekymre sig om deres Børns
Opdragelse og Velfærd i Guds Kundskab og
om deres Vejledning til sand Gudsfrygt,
lad disse se, hvor mange de selv tabte Vanrø
i det ej ogsaa Dage dem, som ikke kunde de-
=re oplyste, som af Mangel paa tidlig Guds-
=frygt ofte med Lyst gjøde sig selv ulykke-
=lige, gjøde deres Børn og Kaan
og ofte hænde deres Børn, naar de bli-
=ve svage og trange, ved den paa det christe-
=lige, i Barnets kiærligste og unaturligste
Maade ikke paa dem forølder tie Skiøn sig
selv Vejlede derfor. Jeg vil de ville opdra-
=ge dem, lende dem og med Guds Hjælp Jeg vil be-

J. C. JACOBSENS ARKIV
CARLSBERGFONDET

Den Herren siden. Lad da nu din Far, at den
Broder Cornelius, som er vist af dette Vand,
er paa dig ikke en vanlig Broder, du har
saa ofte hørt Mange siden fra hans Haa
ud til os gaaende imod vi til den Efter-
stræbende. Men lad og nu din tilbageværende
Familie, og din Omgang, det forfølge med
din gamle Fader, som har fortient saa
store af dig, vist er hvad Vandrevisdom-
gen har lærdt ikke dig – du har i dag
hørt af Predikenen om Dagens Evan-
lio, at Faren meget er givet af saa
Lige og meget fordres. Vindt vilde det
kiøn ind Øjeblikke for dig, om du skulde
tage dig fuldere af Din Fuldmægtiges Lyst, som
Herren har lyst til Vanden, og vende dig
fra det Ord, som er omvendt dig –
Nej! Hold fast ved den Tordom, som er
fik Gudhengivelse – Vanden skaffes, om
det er galt – Tab og din Lyst til hans Ord
lad det for Dig ikke være din bestandige
Vagt og da Ikke, er Ligt for din Fod

J. C. JACOBSENS ARKIV
CARLSBERGFONDET

nu lyst paa dine Øine, saa vil du og finde
Hyggelighed og Salighed, saavel og du
om Aarene din Moder i Gleden. Glem ikke,
i agtet Døden endnu staar dig for at hente,
naar du det mindst tænker og Sidstnævnte
som du maa tvingte efter og giøre dig Lil-
-det lig, saa vil du og blive et uyttigt Mag-
-ne i Døden, troelig efterkommen av vor
Fligt og saa dan fligt, du skylder din gam
-le Fader. Du vil vore hans Trøst Glæde og
Aldrudens Ro, din moder dendes Ind
-tøg og Opmuntring til Liges Øyed og Forbe
-redes dig saa at Lyst Saligt Liv og en fa
-dig Ewighed. Gud unde os alle at saa
Faldt Naade for Øinen. Gud vise os
alle en alsterlig Erkjendtning for det, som an
-gaar vor Salighed. Naadt vore Med
menne, Ders vedbrige Afgang Er vi en
hvende Frendring for os om for fougelig
-heden af alt det jordiske, og paamind
os om, at gøre Himlen og vor Forbenn
-delse fast saa lie vor Hoved Sag i vor

J. C. JACOBSENS ARKIV
CARLSBERGFONDET

kommer frem paa Jorden paa det nye med
Frimodighed Dette er vor Død i Mod
og altid vore Herdiger, naar det behager
Gud at kalde os fra Verdenen ind i Himmelen.
Gud unde os alle dette Naade for Jes
Jesu Christi, vor Frelsers Skyld. Amen.